

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove

Nr. 08(229), 13 august 2010

SCHIMBAREA LA FAȚĂ A DOMNULUI

Patimile Sale, Mântuitorul arată atunci că scopul venirii Sale în lume era tocmai să aducă pe tot omul la contemplația slavei Sale Dumnezeiești. Din acest motiv, sărbătoarea Schimbării la Față i-a atras în mod deosebit pe călugări, care și-au închinat întreaga viață căutării acestei lumini. Se crede că Schimbarea la Față a Mântuitorului a avut loc în timpul festivalului evreiesc Booths și astfel prăznuirea acesteia în Biserica Creștină devine împlinirea prin Noul Testament a sărbătorii Vechiul Testament. În prezent, prăznuirea are loc în 6/19 august, cu patruzeci de zile înainte de Înălțarea Sfintei Cruci. Așa cum Petru, Iacov și Ioan au văzut transfigurarea înainte de răstignire, astfel încât ei să afle cine este cel care va suferi pentru ei, Biserica leagă aceste două praznice pentru a-i ajuta pe credincioși să înțeleagă misiunea Mântuitorului și faptul că suferința Lui a fost voluntară și pe deplin acceptată. Această întâmplare a constituit subiectul unei dispute teologice între Sfântul Grigorie Palama și Varlaam de Calabria. Varlaam credea că lumina strălucirii lui Iisus era lumina creată, în timp ce Grigorie Palama susținea că ucenicilor le-a fost dat harul de a percepe lumina necreată a lui Dumnezeu. Acest fapt susține argumentul lui Grigorie, mai larg, cum că noi nu-l putem cunoaște pe Dumnezeu în esența Sa, dar Îl putem cunoaște în energiile Sale, pe măsură ce El Însuși se revelează.

Numeroase mănăstiri au fost închinare acestei Sărbători, mai ales după controversa isihastă din secolul al XIV-lea, despre natura luminii din Tabor și despre contemplație. De notat, de asemenea, că, după o tradiție care circula pe vremea iconoclasului, prima Icoană realizată de apostoli a fost aceea a Schimbării la Față.

Dacă la început sărbătoarea marca aniversarea anuală a sfințirii bisericii zidite de mama împăratului Constantin cel Mare, Elena, pe muntele Taborului, în secolul al IV-lea d. Hr., aceasta începe să aibă un loc aparte în rândul marilor praznice. Tradiția consemnează că generalizarea sărbătorii în Imperiul Bizantin a avut loc în secolul al VIII-lea după Hristos. Atât în Răsărit cât și în Apus, serbarea ei începe să fie menționată în documente din prima jumătate a secolului V, de când avem cuvântări festive în cinstea ei, de la patriarhul Proclu al Constantinopolului, patriarhul Chiril al Alexandriei și papa Leon cel Mare. O găsim indicată și într-un calendar liturgic local al Ierusalimului din sec. VII, iar în sinaxarele constantinopolitane și în alte cărți liturgice, manuscrise grecești, apare pe la începutul secolului VIII. În sec. VIII, Sf. Andrei Criteanul ne-a lăsat o frumoasă predică festivă la această sărbătoare. În tot cazul, sărbătoarea era generalizată în tot Răsăritul până în sec. VIII, când Sfinții Ioan Damaschinul și Cosma de Maiuma compun imnuri pentru slujba zilei.

În această zi se aduc în biserici prinoase din struguri, se binecuvântează și se împart. În Biserica rusă, în această zi se face pomenirea generală a morților și mai ales a eroilor morți pentru apărarea patriei.

Creștinii ortodocși prăznuiesc pe data de 6/19 august, Schimbarea la Față a Mântuitorului pe muntele Tabor - una dintre cele mai mari sărbători creștine - când apostolii Săi se conving că marele lor învățător este nu numai un prooroc al lui Dumnezeu, ci și Dumnezeu adevărat.

Anterior, discipolii lui Iisus văzuseră și se uimiseră de minunile Lui, considerate semne ale Dumnezeirii Sale, dar în sufletul lor ei îl considerau tot un om - un mare Prooroc -, cel mai mare trimis al lui Dumnezeu în mijlocul oamenilor de până atunci. Însă, din cele petrecute pe Tabor cu prilejul Schimbării la Față, Sfinții Apostoli înțeleg că Iisus este fiul lui Dumnezeu. Evenimentul s-a petrecut în ultimul an al vieții pământești a Mântuitorului, cu câteva luni înainte de răstignirea Sa.

Sărbătoarea Schimbării la Față este considerată aceea a îndumnezeirii naturii omenești și a participării trupului trecător la bunurile veșnice, care sunt mai presus de fire. Înainte chiar de a îndeplini Mântuirea noastră prin

De la Agenția de Inspectare și Restaurare a Monumentelor

În perioada aprilie - iulie 2010 specialiștii Agenției de Inspectare și Restaurare a Monumentelor au efectuat inspectarea a 1460 de monumente înscrise în Registrul monumentelor Republicii Moldova ocrotite de stat aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr.1531-XII din 22 iunie 1993 (536 de monumente amplasate în 18 raioane ale republicii, 891 monumente - în mun. Chișinău, 33 monumente - în mun. Bălți).

În rezultatul inspectării s-a constatat că majoritatea monumentelor (cca 80%), se află într-o stare avansată de degradare, multe din ele au suferit intervenții neautorizate de reconstrucții și adaptări la necesitățile foștilor sau actualilor proprietari a monumentelor, lucru care a prejudiciat autenticitatea și integritatea acestora. Impactul nefast al acestor activități se constată, în special, în cazul conacelor boierești (din 36 de conace inspectate cca 85% se află în stare de ruină și posibilă dispariție.)

Pentru inițierea lucrărilor urgente de salvagardare a monumentelor, cum ar fi consolidarea și conservarea preventivă, restaurarea monumentelor și includerea lor în circuitul turistic național și internațional, sunt necesare surse financiare considerabile, care în condițiile unui buget auster, nu pot fi asigurate de către stat.

În acest sens, Agenția de Inspectare și Restaurare a Monumentelor lansează campania de atrageri de fonduri pentru restaurarea mai multor monumente de importanță națională și formarea Fondului Național de Restaurare a Monumentelor. Sursele financiare acumulate pe această cale vor fi utilizate pentru efectuarea lucrărilor de conservare preventivă și restaurare a monumentelor de importanță națională. Agenția, cu concursul Ministerului Culturii, autorităților publice locale, va elabora o listă a monumentelor, care necesită intervenții urgente de salvagardare.

Agenția de Inspectare și Restaurare a Monumentelor solicită autorităților centrale și locale, agenților economici, fundațiilor culturale, ambasadelor acreditate la Chișinău, persoanelor fizice și juridice să contribuie la salvarea patrimoniului cultural-istoric din Republica Moldova.

Cu respect,
Ion ȘTEFANIȚĂ
Director general

ASTĂZI, 1/14 AUGUST ÎNCEPE POSTUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI

În Biserica Ortodoxă la 1/14 august începe Postul Adormirii Maicii Domnului și ține două săptămâni, până pe data de 15/28 august. Anul acesta Postul Adormirii Maicii Domnului începe Sâmbătă.

Postul Adormirii Maicii Domnului este rânduit de Biserică spre aducerea aminte a virtuților alese ale Sfintei Fecioare Maria și de postul cu care ea însăși, după tradiție, s-a pregătit pentru trecerea la cele veșnice. Ca vechime este cel mai nou dintre cele patru posturi de durată din Biserica Ortodoxă. Mă refer la Postul Sfințelor Paști, la Postul Nașterii Domnului, Postul Sfinților Apostoli și, respectiv, Postul Adormirii Maicii Domnului. Originea lui trebuie așezată în secolul al V-lea, când cultul Maicii Domnului s-a dezvoltat și când Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului a început să primească o mai mare importanță. La început durata acestui post nu era la fel peste tot. În ținuturile Antiohiei se postea o singură zi, la Constantinopol patru zile, iar la Ierusalim opt zile. Data și durata postului au fost uniformizate în toată ortodoxia în secolul al XII-lea, la un Sinod local din Constantinopol ținut în anul 1166, în vremea patriarhului Luca Crysoverghi.

Postul Adormirii Maicii Domnului este considerat un post aspru, asemănător cu cel al Sfințelor Paști.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la "Curierul Ortodox" pe anul 2010

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

8 August, Duminică

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.

2 August, Luni

ÎPS Mitropolit Vladimir a liturghisit la biserica "Sf. Ilie" din sect. Ciocana al capitalei.

1 August, Duminică

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.

28 Iulie, Miercuri

ÎPS Mitropolit Vladimir a participat la serviciile divine oficiate în Lavra Pecerska, a avut întrevederi cu ierarhii din Ucraina. Alături de Patriarhul Kiril și alți arhierei a oficiat slujba Privegherii și Sf. Liturghie prilejuită de serbarea Sf. Întocmai cu Apostolii Kneaz Vladimir.

27 Iulie, Marți

ÎPS Mitropolit Vladimir a participat la lucrările ședinței ordinare a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse desfășurată la Lavra Pecerska.

25 Iulie, Joi

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.

24 Iulie, Sâmbătă

Mitropolitul Vladimir a săvârșit Sf. Liturghie la mănăstirea Veverița.

23 Iulie, Vineri

La Palatul Mitropolitan a avut loc întâlnirea oficială dintre Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir și Ambasadorul Franței în Republica Moldova, Excelența Sa domnului Pierre Andrieu.

Sursa: www.mitropolia.md

DECORAȚII BISERICEȘTI

2 August

Pentru eforturile depuse spre buna organizare a parohiei "Sf. Ilie" din sect. Ciocana al capitalei, părintele paroh Gheorghe Zagnat a fost decorat cu cea mai înaltă distincție bisericească - dreptul de a purta Mitră

AU FOST HIROTONIȚI

2 August

Diaconul Maxim Radu-Tătaru, absolvent al Facultății de Teologie din București, a fost hirotonit în treapta de preot pe seama parohiei "Întâmpinarea Domnului" din incinta USM.

1 August

Diac. Serghei Papuc a fost hirotonit în treapta de preot, iar Samuil Bacarji a fost hirotonit diacon, ambii pe seama Catedralei "Nașterea Domnului" din Chișinău

25 Iulie

Absolventul Academiei Teologice din Chișinău Nicolae Lisnic a fost hirotonit în treapta de diacon, iar diaconul Foca Timuș a fost hirotonit în treapta de preot.

Concursul ortodox al clopotarilor «Dangățul Halahorului»

Cu binecuvântarea Mitropolitului Chișinăului și al Întregii Moldove ÎPS VLADIMIR se desfășoară concursul clopotarilor «Dangățul Halahorului» Toamna 2010

Scopul concursului este cel de a propaga tradiția clopotelor, răspândirea artei sunării clopotelor, îmbunătățirea calificării clopotarilor bisericilor ortodoxe.

Data desfășurării concursului: 04-05 septembrie 2010. Locul desfășurării: Clopotnița Bisericii "Acoperământul Maicii Domnului", s. Halahora de Sus, r. Briceni.

Sub patronajul:

Familiei Crețu Nicolae, Svetlana, Alexandru, or. Moscova, Federația Rusă

Organizatori:

Filipciuc Veaceslav, or. Briceni, R. Moldova, (tel. +373 689 58 457, e-mail: slav-f@mail.ru), Latășev Denis, or. Chișinău, R. Moldova, (tel. +373 689 36 222, e-mail: zvonari@yandex.ru), Coțoban Petru, or. Briceni, R. Moldova, Organ Alexandru, sat. Halahora de Sus, r-nul Briceni, R. Moldova.

Premii:

Premiul mare - 200\$

Locul I - 150\$

Locul II - 100\$

Locul III - 50\$

Sunt invitați clopotari care au dorința de a suna la un set din șapte clopote, turnate în or. Minsk, Bielarus, de către Centrul Internațional al Artei Clopotelor (președinte Andrei Diacikov) în anul 2003, la comanda familiei CREȚU.

Fiecare participant va prezenta juriului două melodii de clopot ortodoxe, cu o durată de la 2 a 3 minute.

Președintele juriului: Latășev Denis, tel: +373 689 36 222, zvonari@yandex.ru, www.clopote.md

UN ARHIEREU GEORGIAN ÎN PELERINAJ LA LOCURILE SFINTE DIN MOLDOVA

Pe parcursul unei săptămâni s-a aflat într-un pelerinaj de suflet în țara noastră ÎPS Gheorghe (Șalamberidze), Mitropolit de Tkibuli și Terjali, Georgia. În cadrul unei călătorii la locurile sfinte din Ucraina cu un an în urmă, Ierarhul a făcut cunoștință cu un grup de creștini din Moldova și a acceptat invitația acestora de a vizita Moldova.

Astfel, Înalt Prea Sfințitul Gheorghe a poposit și pe pământul moldav vizitând un șir de mănăstiri și biserici.

La 6 august Vlădica a vizitat și Palatul Mitropolitan, întâlnindu-se cu mai mulți slujitori. Înaltul oaspete a primit în dar din partea ÎPS Mitropolit Vladimir câteva icoane și i-a fost organizat un program interesant pe la lăcașurile sfinte din capitală.

Înalt Prea Sfinția Sa a avut binevoiența să ne împărtășească impresiile căpătate în urma vizitării melegurilor noastre, astfel Vlădica Gheorghe s-a arătat încântat de spiritualitatea atât de vie din Moldova, de ospitalitatea oamenilor de aici și de frumusețea și numărul mare al sfințelor biserici.

Întrebat care crede că este rolul Ortodoxiei astăzi, ÎPS Gheorghe (Șalamberidze) a declarat: „Pe lângă rolul ei primordial de a îndrepta credincioșii pe calea mântuirii, Biserica Ortodoxă, cel puțin în spațiul răsăritean are rolul de a uni oamenii, de a-i face mai buni și mai înțelegători, indiferent de viziunile lor din celelalte domenii ale vieții.”

Înalt Prea Sfinția Sa a ținut să mulțumească tuturor celor care au avut grijă ca șederea Sa în Moldova să fie una cât mai plăcută și mai de folos, menționând că aici a văzut și a simțit ce înseamnă cu adevărat dragostea creștină.

Înalt Prea Sfințitul Gheorghe (Șalamberidze), Mitropolit de Tkibuli și Terjali, s-a născut în anul 1940 în s. Persati, Georgia.

Între 1963 și 1971 își face studiile la Seminarul și la Academia Teologică din Sankt-Petersburg. La 14 octombrie 1988 este hirotonit Episcop, în 1994 este ridicat în treapta de Arhiepiscop, iar în 2000 în cea de Mitropolit.

Este autorul lucrării "Traducerea Bibliei în limba georgiană".

Sursa: www.mitropolia.md

CURSUL OPȚIONAL DE RELIGIE VA ÎNCEPE ÎN OCTOMBRIE CU MANUALE EDITATE ÎN 2005

Religia va fi predată opțional în școli începând cu luna octombrie a acestui an, a comunicat luni, 9 august, la o conferință de presă la Info-Prim Neo, ministrul educației, Leonid Bujor. „Tot ce am întreprins noi la acest capitol se înscrie perfect în prevederile legislației în vigoare și am ținut cont și de experiența internațională”, a spus ministrul, subliniind că proiectul Mitropoliei Moldovei de predare obligatorie a obiectului „Bazele Ortodoxiei” este unul politic, transmite Info-Prim Neo.

Leonid Bujor a menționat că discuțiile la acest subiect au început din luna octombrie anul trecut. „Inițial Mitropolia Moldovei a venit cu propunerea de a introduce disciplina în școli opțional, după care și-a schimbat poziția, care demonstrează faptul că acest proiect este unul politic și că are un scop bine determinat”, a menționat ministrul.

Leonid Bujor a spus că pentru elaborarea unui ghid, pentru stabilirea curriculei și pentru selectarea profesorilor care vor preda religia a fost creat un grup de lucru reprezentat de Mitropolia Basarabiei, societatea civilă, Ministerul Educației, colaboratori ai Institutului de Științe ale Educației și fețe bisericești.

Consultantul superior de la Direcția analiză, monitorizare și evaluare a politicilor în cadrul Ministerului Educației, Tatiana Neculcea, care face parte din acest grup de lucru, a menționat că religia va fi predată opțional de către profesori competenți și de către fețe bisericești cu licență în teologie și cu un certificat care ar demonstra că au dreptul să predea în școli. „Nici într-un caz nu se va permite transformarea instituțiilor de învățământ în filiale ale bisericilor”, a ținut să precizeze în context ministrul educației.

Ghidul elaborat de grupul de lucru va fi prezentat profesorilor până la data de 1 septembrie. La fel până la începutul anului școlar, profesorilor le vor fi prezentate materialele din care vor preda disciplina.

În primul an de implementare a cursului de religie, elevii vor fi familiarizați cu noțiunile și conceptele de bază referitor la acest obiect. Pe parcursul anului introductiv elevii vor afla categoriile de bază din domeniul studiului religiilor pentru ca să poată urma în continuare cursul la nivel clasic de studii.

Timp de o lună, de la 1 până la 30 septembrie, părinții ai căror copii vor dori să studieze religia vor trebuie să depună o cerere cu această solicitare. Ministrul educației a menționat că încă nu a fost stabilit dacă copiii vor primi note și dacă vor avea examene la această disciplină. Religia va fi predată după manualele care au fost editate în 2005 și care au fost realizate cu participarea Mitropoliei Moldovei. Periodicitatea cursului va fi de o dată pe săptămână.

Sursa: Info-Prim Neo

Școala Teologică de Iconografie și Mozaic “Sfântul Ioan Damaschin” din mănăstirea Frumoasa anunță admiterea pentru anul de studii 2010-2011

Școala Teologică de Iconografie și Mozaic “Sfântul Ioan Damaschin” din Mănăstirea Frumoasa .r. Călărași, anunță admiterea pentru anul de studii 2010-2011. Sunt admiși tineri de credință ortodoxă, care au absolvit gimnaziul.

Școala teologică de Iconografie și Mozaic oferă pregătire profesională în domeniul iconografiei creștine. Durata studiilor este de 3 ani, cazarea și alimentarea sunt oferite gratuit de către Mănăstire. Depunerea actelor până la 28 august.

Pentru mai multe detalii accesați siteul www.frumoasa.md și relații la tel. 24438029, 068670171, 068141613

DEZMINȚIRE.

Comunitatea moldovenilor din Quebec susține că nu l-a chemat pe preotul Mironaș în Canada

În nr. 07(226) din 15 iulie 2010, în ziarul nostru a fost publicat articolul “Moldovenii din Canada vor avea acces la serviciile divine în limba maternă”, în care se stipula că ideea de a deschide o biserică ortodoxă cu oficierea slujbelor în limba română aparține președintelui Comunității Moldovenilor din Canada, dnei Ala Mândăcanu.

“La solicitarea comunității moldovenilor din Canada, dar și cu susținerea financiară a premierului Vlad Filat, voi pleca mâine într-o misiune pentru a fi alături de enoriașii creștini. În timpul apropiat aceștia se vor bucura de slujbe în limba română”, a precizat preotul Alexei Mironaș într-o conferință de presă ce a avut loc pe 5 iulie 2010.

“Această afirmație nu corespunde realității”, susține Ala Mândăcanu, președintele Asociației “Comunitatea Moldovenilor din Quebec” (CMQ). Această organizație ar fi inițiat, potrivit lui Mironaș, ideea ca acesta să vină în Canada să țină slujbele în limba română. “CMQ nu a formulat în acest sens nicio idee, nu a înaintat nicio cerere și nu a lansat nicio inițiativă”, declară Mândăcanu într-un comunicat transmis la UNIMEDIA.

În comunicat se precizează că, în cazul preotului Mironaș, o organizație neguvernamentală din Chișinău a adresat către CMQ rugămintea de a ajuta un emigrant, de meserie preot, să se integreze în societatea canadiană. CMQ ar fi răspuns oficial că, în conformitate cu statutul său și în măsura posibilităților, va oferi lui Mironaș și familiei sale sprijin informațional în vederea integrării în societatea canadiană.

Ala Mândăcanu menționează de asemenea că la Montréal sunt peste 3 mii de familii provenite din Republica Moldova și că aici există 7 biserici ortodoxe de limba română, precum și o serie de biserici de limbile rusă și ucraineană.

“Speculațiile apărute în mass-media din Republica Moldova nu vin decât să tulbure atmosfera de deschidere și întrajutorare ce domnește în sânul comunității noastre”, susține președintele CMQ.

CMQ este o organizație non-profit, non-religioasă și non-politică, înregistrată în 2008 și activează în baza legislației Canadei și a provinciei Québec. Conform statutului său, CMQ oferă susținere informațională noilor veniți din Republica Moldova indiferent de apartenența lor religioasă sau etnică și organizează evenimente de ordin cultural și informativ.

Sursa: UNIMEDIA

“TABERELE SOLIDARITĂȚII 2010” UNESC 2 LIMBI, 2 CULTURI ȘI TINERI ÎNDRĂGOSTIȚI DE ANIMAȚIE

Tabăra solidarității la Coșcalia

În perioada 1-14 august, Misiunea Socială „Diaconia” va desfășura pentru al patrulea an consecutiv proiectul „Taberele Solidarității”. Acesta este realizat în parteneriat cu organizația Caritas Ambrosiana (Italia). În fiecare vară, un grup mixt de voluntari din Italia și Republica Moldova organizează tabere de vară cu regim de zi în 4 localități.

Principalele obiective ale acestor tabere sunt: promovarea voluntariatului, motivarea implicării active a tinerilor, realizarea schimbului de experiență între voluntarii moldoveni și cei italieni, organizarea jocurilor și activităților de animație pentru copii.

Programul zilnic al fiecărei tabere cuprinde: activități destinate copiilor și activități sociale specifice necesităților localității.

În această vară 16 voluntari italieni și 18 voluntari moldoveni vor organiza tabere în: s. Ucraina, raionul Căușeni (2-6 august); or. Ștefan Vodă (9-13 august), s. Coșcalia (raionul Căușeni) (2-6 august), s. Răzălăi, raionul Sângerei (8-12 august).

Detalii: <http://www.caritas.it/Cantieri2010/Default.asp>, http://diaconia.md/category.php?l=ro&idc=132&menu_id=132, <http://diaconia.md/libview.php?l=ro&idc=172&id=393>.

CALENDAR ORTODOX

August - Gustar

1 S 14 Începutul Postului Adormirii Maicii Domnului. Scoaterea Sfintei Cruci; Sfinții 7 Mucenici Macabei.

2 D 15 Duminică a 12 după Rusalii. Aducerea Sf. Întâi Mucenic și Arhid. Ștefan; Binecredinciosul Împărat Justinian.

3 L 16 Cuvioșii: Isaachie, Dalmat și Faust; Sf. Salomeea Mironosița.

4 M 17 Sfinții 7 tineri din Efes; Aducerea moaștelor Cuv. Mucenite Eudochia.

5 Mc 18 Înainteprăznuirea Schimbării la Față a Domnului; +) Sf. Cuviosul Ioan Iacob de la Neamț.

6 J 19 (+) Schimbarea la Față. (Dezlegare la pește).

7 V 20 +) Sf. Cuvioasa Teodora de la Sihla; Sf. Sfințit Mc. Narcis, Patriarhul Constantinopolului; Sf. Mc. Dometie Persul.

8 S 21 Sf. Emilian Mărturisitorul, Episcopul Cizicului; Sf. Miron, Episcopul Cretei.

9 D 22 Duminică a 13 după Rusalii. Sf. Apostol Matia; Sfinții 10 Mucenici Mărturisitori pentru icoana lui Hristos.

10 L 23 Sfinții Mucenici: Lavrentie arhidiaconul, Xist și Ipolit.

11 M 24 +) Sf. Ierarh Nifon, Patriarhul Constantinopolului; Sf. Mare Mc. Evplu arhidiaconul.

12 Mc 25 Sf. Mucenici: Fotie, Anichit, Pamfil și Capiton.

13 J 26 Mutarea moaștelor Cuv. Maxim Mărturisitorul; Odovania Praznicului Schimbării la Față.

14 V 27 Înainteprăznuirea Adormirii Maicii Domnului; Sf. Prooroc Miheea.

15 S 28 (+) Adormirea Maicii Domnului.

16 D 29 Duminică a 14 după Rusalii. Sfânta Mahramă a Domnului; +) Sfinții Martiri Brâncoveni Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache.

17 L 30 Sf. Sfințit Mc. Miron; Sf. Mucenici: Straton, Ciprian și Tirs.

18 M 31 Sf. Mucenici: Flor, Lavru, Polien și Leon.

19 Mc 1 Sf. Mucenici: Andrei Stratilat, Timotei, Agapie și Tecla.

20 J 2 Sf. Prooroc Samuel; Sf. Mucenici Sever și Ilidor.

21 V 3 Sf. Ap. Tadeu; Sf. Mc. Vasa; Sf. Mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust.

22 S 4 Sf. Mucenici: Agatonic, Antuza, Zotic, Irineu și Or.

23 D 5 Duminică a 15 după Rusalii. +) Sf. Mucenic Lup; Sf. Mc. Irineu episcopul; Odovania Praznicului Adormirii Maicii Domnului.

24 L 6 Sf. Sfințit Mucenic Eutihie; Sf. Mc. Tation.

25 M 7 Aducerea moaștelor Sf. Apostol Vartolomeu; Sf. Apostol Tit.

26 Mc 8 Sf. Mucenici: Adrian și Natalia, soția sa și Atic.

27 J 9 Cuv. Pimen; Sf. Mucenici: Eutalia, Fanurie și Osie episcopul.

28 V 10 Cuv. Moise Etiopianul; Sf. Mc. Diomid; Sf. Ana Proorocita, fiica lui Fanuel.

29 S 11 (+) Tăierea Capului Sf. Prooroc Ioan Botezătorul; Cuv. Teodora. (Post)

30 D 12 Duminică a 16 după Rusalii. Sf. Ierarhi: Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou, Patriarhii Constantinopolului

31 L 13 Punerea în racla a brâului Maicii Domnului.

ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Maica Domnului este cea mai înaltă "sfințenie omenească cunoscută și cinstită de Sfânta Biserică", iar Adormirea Maicii Domnului este cea mai de seamă dintre sărbătorile ei.

Adormirea Maicii Domnului, cunoscută popular sub denumirea de Uspenia sau Sfânta Maria Mare, ultimul praznic împărătesc din anul bisericesc, celebrează ziua în care Fecioara Maria și-a dat obștescul sfârșit, iar popular este ziua care desparte lunile călduroase de cele reci.

Sărbătoarea poartă denumirea de "adormire" pe de o parte pentru că în cadrul creștinismului nu se vorbește despre "moartea" unui sfânt, iar pe de altă parte pentru că tradiția bisericească spune că obștescul sfârșit al Fecioarei Maria a fost asemenea unei adormiri.

Tradiția spune că, apostolul Toma a lipsit de la înmormântarea

Fecioarei Maria, dar a venit trei zile mai târziu și a deschis mormântul pentru a se închina trupului Mariei, dar nu a mai găsit decât giulgiu în care fusese învelit trupul.

Potrivit unei alte tradiții, trupul a fost ridicat la cer din mâinile apostolilor Petru și Pavel în momentul în care se pregăteau să îl pună în mormânt, rămânându-le doar giulgiul în care era înfășurat.

În Sfânta Scriptură nu se vorbește despre moartea Maicii Domnului, în schimb cântările și imnurile de la Vecernia și Utrenia sărbătorii vestesc adevărata tradiție a Bisericii în această privință.

Când a binevoit Hristos să ia la Sine pe Maica Sa, cu trei zile mai înainte a făcut-o să cunoască, printr-un înger, mutarea ei de pe pământ la viața cea cerească. După aflarea veștii, Născătoarea de Dumnezeu s-a dus pe Muntele Măslinilor ca să se roage.

S-a întors apoi acasă și a pregătit toate cele de îngropare, încredințând pe vecine că, mutându-se în ceruri nu numai pe ele nu le va uita, ci pe toată lumea o va cerceta și o va ocroti. Și-a împărțit văduvelor sărace veșmintele sale, apoi și-a luat iertăciune de la toți și, culcându-se pe pat, a făcut rugăciune pentru întărirea lumii și pentru viețuirea în pace.

Și, binecuvântând pe toți cei de față, și-a dat sufletul în mâinile Fiului și Dumnezeului ei. Și multe vindecări s-au împărțit tuturor celor bolnavi, prin binecuvântarea ei.

După credința Sfintei Biserici, la Adormirea Maicii Domnului, trupul ei n-a cunoscut putrezirea, care vine după moarte, nici n-a rămas în mormânt. Maica Domnului, cu trupul schimbat, viu și proslăvit, a fost mutată, cu trup cu tot la ceruri, ca o pârgă a întregii omeniri. Dar, spre deosebire de Mântuitorul, ea a fost dusă la ceruri de îngeri, nu prin puterea ei, ca Mântuitorul.

În tradiția populară sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului se mai numește și Sântămăria Mare.

Sărbătoarea este menționată pentru prima dată în secolul al V-lea în Siria, apoi în al VI-lea, în Apus, unde Adormirea Maicii Domnului se serba la 15 sau la 18 ianuarie. Generalizarea sărbătorii a fost făcută de împăratul bizantin Mauriciu, care a zidit Biserica Maicii Domnului din Ghetsimani și a stabilit ca 15 august să fie data fixă de celebrare.

Maica Domnului a beneficiat de o venerare aparte în Ortodoxie, fiind considerată deasupra celorlalți sfinți, existând mai multe biserici și mănăstiri românești care poartă hramul Fecioarei Maria, dar și localități care au același nume.

În unele localități, a fost introdusă relativ recent o nouă formă de venerare a Fecioarei Maria, reprezentată de Prohodul Maicii Domnului, slujbă care se săvârșește în special la mănăstiri, în ajunul praznicului Adormirii Maicii Domnului.

Prohodul Maicii Domnului a fost alcătuit la începutul secolului al VI-lea de Manuel Corinteanul și a pătruns în spațiul românesc abia în secolul al XIX-lea, fiind o imitație a Prohodului lui Hristos (slujbă din vinerea Patimilor).

Sărbătoarea este precedată de un post de două săptămâni, aspru, fiind considerat o "ruptură" din Postul Mântuitorului.

Urcușul duhovnicesc al unui sfânt trăitor în vremea noastră: Sfântul Ioan Iacob de la Neamț

Printre cei mai noi sfinți ai Bisericii străbune care au ajuns la capătul ceres al urcușului duhovnicesc se numără și Sfântul Cuvios Ioan Iacob de la Neamț - Hozevitul, trăitor în vremea noastră, către mijlocul ultimului secol al mileniului trecut, care și-a închinat întreaga ființă a sa slujirii lui Dumnezeu. Viața sa curată, dorul după cer, râvna pentru vestirea adevărului evanghelic și dragostea față de credincioși au rămas vii în amintirea și în inimile creștinilor din patria sa și din Țara Sfântă.

Credincioșii de pretutindeni îl venerază pe acest mare sfânt, care prin petrecerea sa exemplară a pus temelii trainice culturii și spiritualității noastre, alături de alți voievozi, ierarhi și pustnici, odrăsliti din coapsele neamului românesc, după cum scrie dr. Irineu Pop Bistrițeanul în Viața Sfântului Ioan Iacob Românul. De mic copil, rămânând orfan, a crescut alături de bunica sa, Maria Iacob, după principiile evanghelice. Ea l-a obișnuit cu rugăciunea și cu postul, citind i adeseori din Viețile Sfinților și din alte cărți ziditoare de suflet. Chipul luminos și vorba blândă a bunicii nu vor fi uitate niciodată de nepotul care s-a bucurat de

îngrijirea și de iubirea ei, ca de a unei mame adevărate: 'Căci Domnul rânduise/ Bunica să mă crească/ Să-mi fie ca și tată/ Și maică pământescă'. Despre aleasa educație religioasă primită în 'biserica de acasă', de la bunica sa, Sf. Ioan va

mărturisii prin versuri: 'Ca mine nimeni n-are milă./ Să-ți poarte grijă, fiul meu./ Decât doar singur Milostivul/ Și Înduratul Dumnezeu... La El să-ți pui toată nădejdea./ Pe El să-L rogi mereu fierbinte./ Că El ființelor sărmane/ Le este Maică și Părinte!'. Despre această perioadă a vieții sale ne relatează un consătean și prieten al său, Gheorghe Lazăr, care a fost coleg cu orfanul Ilie în timpul studiilor sale gimnaziale și liceale. Referindu-se la calitățile deosebite ale colegului său, mărturisirea în 1983: 'În toți anii de studiu, prietenul meu Ilie Iacob s-a arătat a fi o fire retrasă, meditativă și contemplativă. În locul jocurilor zgomotoase, el prefera să citească din Sfânta Scriptură sau dintr-o operă literară'.

O astfel de viață, fără părinți, și mai târziu fără bunica care l-a crescut și educat, cu lipsuri și ispite încă din fragedă copilărie, l-a ajutat să se deprindă cu 'virtuțile pe care trebuie să le aibă un monah desăvârșit: smerenie, post, rugăciune, sărăcie și,

ulterior, pribegie'. Aceste virtuți, ca și vocația duhovnicească cultivată cu multă grijă, au dus la împlinirea dorinței sale fierbinți de a avea parte de chipul îngeresc al monahului. Mănăstirea Neamț, locul unde se va simți cu totul minunat, fascinat de frumusețea slujbelor, de acest spațiu care a dat mulți sfinți, devine pentru Sf. Ioan o 'adevărată școală a evlaviei și a formării sale duhovnicești', așa cum scrie în 'Sfinți români și apărători ai Legii strămoșești' Episcopul-vicar Lucian Tomitanul, despre Cuviosul Ioan Iacob de la Neamț (Hozevitul).

Viața modelată prin priveghere, înfrânare și pocăință

Toată opera sa se constituie ca un omagiu adus virtuților creștine pe care el le-a împlinit. Însă nu cu fără asprime va judeca păcatele, patimile și viciile omenești. Muștrând pe cei ce 'trăiesc în neorânduială', îi îndrepta pe calea Evangheliei și îi aducea la lumina cunoștinței lui Dumnezeu. Aceasta a făcut-o Sfântul Ioan Iacob 'toată viața prin versurile sale moralizatoare și prin frumusețea sale cuvinte de învățătură'.

(continuare în pag. 6)

CREȘTINUL - „APOSTOLUL” IUBIRII

Fiecare dintre noi am întâlnit persoane care au avut o atitudine ciudată de raportare la anumite situații sau chiar la anumiți oameni.

De multe ori ne întrebăm dacă se vor mântui și cei de alte credințe sau religii, dacă trebuie să mai vorbim cu rude care au îmbrățișat alte concepții religioase, cum să ne comportăm și cum să comunicăm cu cei care se declară atei?

Mulți creștini manifestă un anumit tip de comportament în astfel de situații: radicalismul care marchează fanatismul. Atunci când consideri că altul poate fi pierdut, dar tu nu, doar pentru că ești creștin, atunci când nu mai comunică din dușmănie confesională și când nu accepți alte păreri, te mai poți numi creștin?

În Sfânta Scriptură întâlnim câteva momente demne de luat în calcul. Mântuitorul Hristos a ascultat-o pe femeia cananeiancă, a comunicat cu ea, chiar dacă era de altă religie și chiar a binecuvântat-o cu vindecarea fiicei sale; a vorbit și cu femeia samarineancă (deși samarinenii erau considerați păgâni de către evrei), dovedind astfel că barierele gândirii fanatice și naționaliste trebuie depășite cu ajutorul iubirii aproapelui, indiferent cărei religii aparține acesta.

Sfântul Pavel, „Apostolul neamurilor”, a avut misiunea vestirii Evangheliei către popoarele păgâne, reușind să comunice mesajul universal al creștinismului cu convingerea că Hristos este Dumnezeu tuturor. Chiar evreilor le scrie o epistolă în care adoptă o atitudine împăciuitoare, cu scopul de a propovădui Adevărul, de a mărturisi credința cea adevărată.

Dacă aceasta este atitudinea corectă față de cei de alte credințe, atunci de ce există creștini care aplică alte abordări, străine de duhul comuniunii și al unității?

Pentru păstrarea fidelității credinței, Sfinții Părinți aveau atitudini tranșante față de eretici. Și în prezent, trebuie să aplicăm acest principiu al teaurizării credinței, dar trebuie să ținem cont

totodată și de aspectul dinamic, care prevede adaptarea, contextualizarea și comunicarea. Nu trebuie să cădem în relativism, dar nici în etnocentrism. Concepția tradiționalistă, statornică, trebuie îmbinată cu cea modernistă, dinamică, formând astfel o unitate. Aceste concepții sunt universale și permanente, nu succesive, de aceea trebuie privite cu echilibrul realismului și cu discernământul creștinismului.

Într-un secol al comunicării și al informației, creștinul trebuie să manifeste o atitudine de dialog, toleranță și respect reciproc pentru a mărturisi credința „iubirii aproapelui”.

Creștinul nu trebuie să se complacă, riscând să cadă în relativism, dar nici nu trebuie să displacă pe ceilalți oameni, doar pentru că nu sunt la fel ca el.

Toleranța presupune respectarea părerii celuilalt, dar nu înseamnă automat că trebuie să fii de acord cu el. Poți comunica onest cu un ateu, nu încercând să-l combați, ci străduindu-te să prezinți cele trăite în comuniune cu „Cel ce este”.

Mulți adepți ai altor religii trăiesc o viață dedicată preceptelor credinței, depășind uneori viața unor creștini „doar cu numele”. De ce să afirmăm că alții nu se mântuiesc, dar noi... sigur?

Dumnezeu este Cel care va decide, pentru că „Duhul suflă unde vrea...”. Dumnezeu are mărturisitori în tot pământul.

Atitudinea corectă este aceea de a propovădui, prin comunicare și toleranță, Adevărul unic al lui Hristos, „până la marginile pământului” și nu a ne substituii lui Dumnezeu, Judecătorul și Creatorul tuturor.

Așadar, creștinul este dator să urmeze îndemnul Mântuitorului de a iubi pe aproapele, indiferent de religie, comunicând cu el în duhul respectului reciproc și al toleranței, al discernământului și al dragostei creștine, după exemplul Domnului Hristos, care ne-a învățat să ne iubim unii pe alții, precum și El ne iubește.

Alexandru Mălureanu

MONEDE DIN ARGINT DEDICATE PATRIARHILOR BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Pentru a marca anul omagial al Crezului ortodox și al Autocefaliei Bisericii Ortodoxe, Banca Națională a României a pus în circulație, în scop numismatic, un set de cinci monede din argint, dedicate patriarhilor Bisericii Ortodoxe Române, Miron Cristea, Nicodim Munteanu, Justinian Marina, Iustin Moisesescu și Teoctist Arăpașu, informează Trinitas TV.

„Monedele au o greutate de 31 de grame fiecare și un diametru de 37 de mm. Ele se află într-o casetă. Tirajul este de 1.000 de bucăți din fiecare monedă. O casetă are 5 monede, iar în total sunt 5.000 de piese. Prețul este de 950 lei fără TVA cu acea casetă de prezentare. Valoarea nominală a unei monede este de 10 lei”, a spus Mugur Ștef, Purtător de cuvânt al Băncii Naționale a României. „Monedele din argint din emisiunea numismatică ‘Patriarhi ai Bisericii Ortodoxe Române’ au putere circulatorie pe teritoriul României: ‘Pe aversul monedei este desenat Palatul Patriarhal cu inscripția Palatul Patriarhal și România și valoarea nominală de 10 lei. Pe reversul fiecărei monede este portretul fiecăruia dintre cei 5 Patriarhi”, a mai spus Mugur Ștef.

Monedele din argint sunt însoțite de broșuri de prezentare a emisiunii numismatice, redactate în limba română, engleză și franceză. Broșurile includ și certificatul de autenticitate, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central. Punerea în circulație a monedelor, în scop numismatic, se realizează prin sucursalele Băncii Naționale a României din București, Cluj, Iași și Timiș.

Sursa: Basilica.ro

SCRIITORUL ADRIAN PĂUNESCU, MEMBRU DE ONOARE AL ACADEMIEI DE ȘTIINȚE A MOLDOVEI

Academia de Științe a Moldovei (ASM) a decis să-i acorde scriitorului român de origine basarabeana Adrian Păunescu titlul de membru de onoare, informează Agenția DECA-press.

AȘM va sonoriza decizia sa joi, în timpul Adunării Generale a membrilor Academiei.

Titlul de membru de onoare al AȘM îi este acordat senatorului Adrian Păunescu „pentru activitate prodigioasă în vederea promovării consecvente a valorilor culturii, istoriei și tradițiilor naționale autentice, adevărului științific privind limba și literatura română în Moldova. Demersul de a-i acorda lui Păunescu titlul onorific aparține Institutului de Filologie și a fost

susținut de Consiliul Suprem pentru Știință și Dezvoltare Tehnologică al Academiei.

Adrian Păunescu – unul dintre cei mai mari poeți români contemporani – s-a născut la 20 iulie 1943 în satul Copăceni, fostul județ Bălți. A semnat zeci de cărți de poezie, fiind și autor a numeroase articole de publicistică. Adrian Păunescu a devenit extrem de popular în anii '70 ai secolului trecut prin înființarea Cenaclului „Flacăra”, care a fost interzis de autoritățile comuniste românești la 16 iunie 1985. Prin intermediul Cenaclului „Flacăra” s-au lansat o serie de artiști, deveniți peste ani nume sonore ale vieții culturale și artistice din România.

VIZIUNEA BISERICII ORTODOXE FAȚĂ DE PĂCATUL SINUCIDERII

Biserica Ortodoxă condamnă sinuciderea ca fiind un păcat greu și nu admite, pentru cei care-și iau viața, oficierea obișnuitei slujbe de înmormântare. Cu toate acestea, din motive de ordin pastoral, pentru consolarea familiilor îndurerate se oficiază o rânduială specială de înhumare, citim pe Basilica.ro. „Nu se face slujba înmormântării obișnuite, ci o slujbă redusă. Nu se țin cuvântări, deoarece nu ai ce să spui despre viața celui care a murit, ci poți doar să-ți exprimi regretul și compasiunea față de cei rămași, iar lucrul acesta se poate face. De asemenea, sunt reduse din alcătuirea aceasta liturgică foarte amplă care este o slujbă pascală toate aceste cântări pascale și se citește din Evanghelii, se pot intona anumite cântări, însă slujba ca atare nu poate fi săvârșită. Se poate trage o dată clopotul pentru adunare, iar la adunarea aceasta se poate citi o pericopă evanghelică, o pericopă din apostol. Pe drum, dacă se fac opriri, se poate citi din pericopele evanghelice de la ‘stâlpi’ care sunt foarte multe. Toate acestea se fac numai pentru credincioșii rămași, pentru mângâierea lor”, a declarat Înaltpreasfințitul Părinte Laurențiu, Mitropolitul Ardealului, conform Trinitas TV.

Păcatul sinuciderii este unul dintre cele trei păcate cunoscute în Evanghelii și în Tradiția Bisericii sub denumirea de “păcate împotriva Duhului Sfânt”, adică necredința, ura și deznădejdea. Toate acestea sunt expresia refuzului deliberat al comuniunii cu Dumnezeu, sinuciderea fiind înțeleasă de Părinții Bisericii ca necredință și deznădejde asumate. “Avem porunca foarte precisă în Decalog ‘Să nu ucizi!’ Cu alte cuvinte, să nu ucizi nici viața semenului tău, iar pe de altă parte, să nu atentezi la propria ta viață încât să o faci să nu mai existe. Dat fiind faptul că nu noi suntem cei care ne-am dat viața, ci Dumnezeu Însuși este Cel Care ne-a dat-o. El ne-o dă și o ia atunci când crede de cuviință El în planul Lui etern. Prin urmare, nu pot dispune de bunul altuia. Pe baza acestui raționament s-a tras concluzia că atâta vreme cât tu atentezi la bunul altuia consecința este pe măsură. Iar viața este bunul lui Dumnezeu. Nu putem atenta la bunul lui Dumnezeu. Atâta vreme cât tu îl percepi pe Dumnezeu ca Realitate vie în viața ta lucrurile se schimbă complet. Atâta vreme cât pentru tine Dumnezeu este o abstracțiune la care faci referință în anumite momente, abstracțiune care îți dă satisfacții mai degrabă intelectuale, tu nu te găsești în comuniune cu Cel Care este prin excelență Viață și Viață eternă. Tu nu te găsești în comuniune cu Cel Care poate să-ți dea putere în momentele în care simți că limitele biologice se impun foarte categoric și foarte dur. Noi știm, din nefericire, că omul postmodern a făcut o adevărată profesie de credință din a nu crede”, a declarat pr. prof. dr. Vasile Răducă de la Facultatea de Teologie din București.

Un rol important în redresarea vieții spirituale a omului deznădăjduit îl are duhovnicul, cel care îi aduce înaintea exemplului iubirii și Sensul adevărat al existenței, pe Isus Hristos: “În momentul în care tu te-ai ancorat în Dumnezeu ai în față posibilitatea unor tipuri de succese care îți dau satisfacție, putere și care te entuziasmează. De aceea, spun că una din cauzele fundamentale ale sinuciderii o constituie, așa zice, lipsa sentimentelor de comuniune cu persoane care sunt de nivelul tău, cu care poți comunica și cu care poți fi în comuniune, și lipsa de comuniune cu Dumnezeu Însuși, acest Noian de Viață, de putere, în care ne resursăm de fiecare dată când simțim că rezervele noastre simple omenești sunt epuizate. Este o criză a lumii moderne și a necredinței acestei lumi, cu tot ceea ce decurge din această necredință”, a mai precizat pr. Vasile Răducă. Deși Biserica nu are slujbe pentru cei care l-au refuzat pe Dumnezeu luându-și viața, totuși, în Ziua Pogorării Duhului Sfânt, în cadrul Vecerniei speciale care se oficiază după Sfânta Liturghie, Părinții au rânduit să se citească o rugăciune în care sunt pomeniți și sinucigașii.

Sursa: Basilica.ro

UN TRANDAFIR, O LUMÂNARE PENTRU SFÂNTUL ȘTEFAN CEL MARE

Ziua de 15 iulie în calendarul creștin ortodox este închinată pomenirii Binecredinciosului Voievod Ștefan cel Mare. În mod deosebit această zi mărețea o serbăm credincioșii din protopopiatul de Criuleni și Dubăsari.

În dimineața acestei zile clopotele bisericii „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din s. Ustea, r. Dubăsari ne chemau la rugăciune. Sfânta Liturghie, iar mai apoi slujba acatistului în cinstea Sfântului au fost săvârșite de un sobor de preoți din circumscripție în frunte cu părintele protopop prot. mitrofor Teodor Pelin, care în predică a vorbit despre viața și activitatea Binecredinciosului Voievod. Ulterior, în incinta Comisariatului de poliție Dubăsari a fost săvârșită o slujbă de panihidă pentru ostașii căzuți în conflictul armat din 1992 în Transnistria.

În continuare, în incinta casei de cultură a evoluat cea de-a VI-a ediție a festivalului ortodox „Un trandafir, o lumânare pentru Sfântul Ștefan cel Mare”. Pe fonul buciurilor părintele protopop a dat citire Tomosului de canonizare, după care în scenă a apărut persoana lui Ștefan cel Mare, jucată de dl Nicolae Darie, artist emerit al RM, teatru „Mihai Eminescu”, care a recitatrenumitul monolog al Domnului

Moldovei din „Apus de soare” Delavrancea ș.a. Ansamblul „Ștefan-vodă” din s. Căpriană, r. Strășeni a înfățișat sala și a reaprins în fiecare din noi simțul moldoveanului de altă dată. În scenă au evoluat peste 15 colective etno-folclorice și coruri bisericești din r-le Criuleni și Dubăsari. Împreună cu ceilalți musafiri ai s. Ustea ne-am lăsat cu toții copleșiți de adevăratul spirit moldovenesc botezat de Biserică și miruit de folclor.

Deși s-a cântat fără încetare mai bine de patru ore, nu era nici umbră de oboseală pe fețele spectatorilor, care mai mult se îmbogățeau sufletește, dovadă fiind chipurile lor senine.

Cu un cuvânt de mulțumire pentru toți participanții și organizatorii acestui festival a ieșit dl Grigore Policinschi, președintele r. Dubăsari, care a accentuat importanța cinstirii Sfântului Ștefan cel Mare și s-a împărțit cu sala impresiile din pelerinajul la Putna și locurile sfinte din România, organizat recent de Consiliul Raional Dubăsari. Dl Valeriu Ciobanu, combatant al conflictului transnistrean, a venit cu multe cadouri de la Putna pentru participanți și biblioteca sătească. Cu un cuvânt de felicitare și urări de bine către colectivele artistice și sătenii din Ustea a venit prot. mitrofor Nicolae Ciobanu, președintele Departamentului mitropolitan Relații Culturale, care a vorbit despre viața bineplăcută și plină de jertfelnicie a Sfântului Ștefan cel Mare. Dna Elena Frumosu, șef al Direcției Cultură și Turism, r. Criuleni a oferit participanților cadouri și diplome de participare, mulțumind tuturor pentru eforturile depuse și buna desfășurare a festivalului. Cu binecuvântarea părintelui Melhisedec (Velnic), stareț al mănăstirii Putna, tuturor participanților și spectatorilor li s-a oferit cadouri: icoane mici și mari cu chipul Sfântului Ștefan cel Mare, literatură despre viața Sfântului ș.a.

În semn de recunoștință pentru munca depusă spre binele Bisericii Ortodoxe din Moldova și mai ales pentru osteneala întru susținerea festivalului ortodox Înalt Prea Sfinția Sa Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove a desemnat cu medalia „Binecredinciosul Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt” pe dl Nicolae Darie și dna Elena Frumosu.

La încheiere, toată sala, în picioare cu lumânări aprinse în mână, am cântat „Când a fost să moară Ștefan...”. Pe ici și pe colo se vedeau sclipiri de lacrimi...

Sfinte Voievoade Ștefane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Cor. CO

FĂRĂ TRECURT NU EXISTĂ VIITOR

Volgsbund Deutche Kriesgranbfursorge e. V., organizație finanțată de Uniunea Europeană, a desfășurat în luna curentă o tabără de vară moldo-germană. Ea a avut drept obiectiv principal atragerea atenției tinerilor asupra evenimentelor tragice care au avut loc în istorie și prevenirea lor pe viitor.

Tinerii din cele două țări, având drept motto lucrul pentru pace și conciliere asupra tuturor mormintelor, au lucrat foarte mult la depistarea și îngrijirea mormintelor militare, dar, în special, a militarilor decedați în timpul celui de-al Doilea război mondial, indiferent din care armată au făcut parte. Tinerii au vizitat cimitirul german de la Grătiești, complexe memoriale „Eternitate” și „Capul de pod Șerpeni”, cimitirul românesc de la Tabăra etc.

În opinia locotenent-colonelului Vitalie Ciobanu, șeful Muzeului Militar al Armatei Naționale, tinerii implicați în această activitate fac un lucru nobil, căci războiul se termină atunci când e înmormântat ultimul ostaș. În context, dânsul a specificat că cei care nu-și cunosc trecutul nu pot pași în viitor.

Conform Liliei Cataraga, lector la Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” și coordonator de program, tinerii implicați în cadrul acestui program demonstrează un viu interes față de trecutul istoric, față de depistarea și îngrijirea mormintelor foștilor participanți la lupte.

Domnișoara Silvia Iovu, participantă și ea la tabăra de vară, a menționat că e foarte plăcut să-ți aduci contribuția personală la îngrijirea mormintelor militare, căci cei care au participat în războaie nu poartă nici o vină pentru deciziile pripite ale unor politicieni de moment. Ș-apoi tinerii din țara noastră implicați în acest program mai au și posibilitatea să-și aprofundeze cunoștințele în limba germană.

Bodo Henze, voluntar din partea organizației vizate, a ținut să specifice că este foarte plăcut să știi că ți-ai adus contribuția personală ca rudele să găsească osemintele persoanelor apropiate. Este admirabil faptul când vezi entuziasmul dezinteresat care-l manifestă persoanele implicate în program, a specificat voluntarul german.

Sursa: Oastea Moldovei

Urcușul duhovnicesc al unui sfânt trăitor în vremea noastră: Sfântul Ioan Iacob de la Neamț

(inceputul în pag. 4)

Ca părinte și duhovnic a urmărit ca tot omul care-l căuta sau cel care se afla în preajma lui să urmeze învățătura Evangheliei. Îndemnul Sf. Ap. Pavel: ‘Rugați-vă neîncetat’ l-a însoțit întreaga viață.

Ca orice monah ajuns la acea stare de curăție sufletească, Sfântul Ioan practica rugăciunea lui Iisus spunând-o de mii de ori (minute sau ore în șir), devenind - în special noaptea - o parte componentă a programului său. Iar cu această deprindere a rugăciunii inimii îi învăța și pe prietenii lui, ucenici și fii duhovnicești, așa cum frumos este relatat în versurile: ‘Prietenii buni câștigă-ți plânsul/ Și ‘Rugăciunea lui Iisus’./ Căci plânsul stinge focul veșnic, iar ruga te înalță sus. Când lăsăm de bunăvoie/ Rânduiala rugăciunii./ Prinde mare îndrăzneală/ Viermele deșertăciunii’.

Departate de țara sa, la așezămintele monahale pe unde a trecut și a viețuit, după ce și-a însușit temeinic limba greacă, a tradus multe pagini patristice alese, din care se hrănea atât pe sine, cât și pe cei ce veneau la el. Prin priveghere, înfrânare, pocăință și celelalte eforturi ascetice și-a modelat întreaga lui viață, trăind ca un înger în trup muritor. Fericitul Ioan își onora pe deplin și numele chipului îngeresc, trăind în duh de pocăință și vestind pocăința, asemenea Înaintemergătorului Ioan: ‘O, Prea Milostive, Doamne./ Să nu lași până-n sfârșit/ Să amân eu pocăința/ Cel prea mult ticăloșit!’.

Îndemnuri la post prin poezie

Ca un iscusit îndrumător al practicării virtuților, Sfântul Ioan afirma cu tărie că purificarea de noroiul pasiunilor înrobitoare se realizează prin sădirea și dezvoltarea acestor însușiri morale. Culmile desăvârșirii morale nu pot fi atinse dacă nu ne deprindem cu lucrarea virtuților așa cum constant o împlinea Sf. Ioan și cum ne spune: ‘Ca

să-mi fie moarte bună/ Eu pregătesc acum./ A virtuților merinde/ Să o am atunci de drum’. Prin versurile ‘Iar auzul și vederea/ Dacă nu le stăpânim,/ Mare pagubă la suflet/ Totdeauna suferim’, Sf. Ioan ne arată modul cum și-a trăit întreaga sa viață, în așeză, condus fiind de învățătura filocalică. Înfrânarea sau cumpătarea este una dintre virtuțile pe care le posedă monahii care urmăresc ca ideal desăvârșirea. Versurile ‘Gânduri care azi te luptă/ Și pe mine m-au luptat/ Dar la patimi ca acestea/ Înfrânare am lucrat’ sunt întocmai ca vorbele avvei Ilie Ecdicul care în Pateric spune ‘Amestecă înfrânarea cu simplitatea și însoțește adevărul cu smerita cugetare și te vei vedea șezând la masă cu dreptatea’. Pustnicul hozevit urmează cuvintele avvei Iperehie pentru împlinirea înfrânării: ‘postul este frâu asupra păcatului’, ajungând să postească multe zile în post desăvârșit. În poeziile sale găsim multe îndemnuri la un post integral. Versurile ‘De câte ori priveam în zare/ Simțeam de mic așa un dor/ Ca să colind pământ și mare/ Să fiu departe călător’ arată dorința de a atinge sfințenia așa cum a regăsit-o el în Viețile Sfinților sau în scrierile cuvioșilor îmbunătățiți. Toată perioada tinereții a fost însetat de dorul după un efort ascetic, după înfrânare desăvârșită.

Îndemn la schimbarea vieții după învățătura Mântuitorului Hristos

Dorul irezistibil după patria cerească a fost una dintre temele pe care le-a creionat cel mai mult în versurile sale: ‘Vino astăzi către Mine,/ Jugul meu e bun,/ Iar a traiului povară/ Tu o vei simți ușoară! Lasă rude și prieteni./ Slavă și plăceri./ Și venind, urmează-Mi Mie/ Spre cerească veselie!’, ‘...un singur țărnam acum rămâne/ Străin de valul cel lumesc./ Ierusalimul cel din ceruri./ Putea-voi ca să-l nimeresc?’. Dorea să atingă piscul muntelui ceresc, precum Ilie care, sălășluindu-se odinioară

pe muntele Carmel, a bineplăcut lui Dumnezeu. În Acatist îi zicem: ‘Viețuind în Valea Iordanului, ți-ai petrecut viața ca pe o treaptă a urcușului ceresc, având în suflet dor de liniște și cer’. Acest dor de patria cerească i-a marcat întreaga viață: ‘Ajută-mi Doamne, mai degrabă/ Să-mi văd dorința împlinită./ Să-mi port eu pe-a Tale ‘urme’/ Ființa mea slăbănogită. S-aud și eu în taină, Doamne./ Prea dulcele și sfântul grai./ Prin care să câștig nădejde/ Că nu mă voi lipsi de rai’.

Toți cei care au descoperit frumusețea și dulceața scrierilor literare ale sihastrului român, ca și specialiști în domeniu, pot susține că ‘Sf. Ioan Iacob a îmbogățit literatura națională cu o rară operă de spiritualitate ortodoxă în adevăratul înțeles al cuvântului, în care sufletul românesc vibrează puternic, regăsindu-se în universalitatea și comuniunea creștină autentică’ (George Alexe, Diorame și eseuri teologice și literare). Într-adevăr, toată creația sa arată preocuparea permanentă a sfântului față de credință, cunoașterea adevărului și modelarea sa și a contemporanilor săi după modelul Hristos. Pentru Sf. Ioan de la Neamț, credința în Dumnezeu a fost cel mai stabil suport moral care i-a cumpănit întreaga viață, alungând din minte și suflet toate sentimentele și gândurile de singurătate. Credința puternică ce a avut-o i-a întărit convingerea întâlnirii cu Dumnezeu în împărăția sfinților.

Cu aceste podoabe ale virtuților, ca un sol de veghe al neamului românesc și nu numai, Sfântul Ioan ne cheamă permanent să ne schimbăm viața după învățătura Mântuitorului Hristos, să ne înmulțim credința și faptele bune și să căutăm să-l avem ca model de sfințenie: ‘Fiți mie următori, precum și eu sunt lui Hristos’.

(Articol semnat de pr. prof. Viorel Laiu, publicat în data de 5 august 2010 în “Ziarul Lumina”)

NELINIȘTIT ESTE SUFLETUL NOSTRU PÂNĂ NU SE ÎNTOARCE IARĂȘI LA TINE, DOAMNE

LECTII DE CATEHIZARE

Lecția 58

“ESHATOLOGIA”

UN CER NOU ȘI UN PĂMÂNT NOU, SAU DESPRE CE VA FI DUPĂ SFÂRȘITUL LUMII

Schimbarea chipului acestei lumi sau prefacerea ei

Am menționat mai devreme că schimbarea chipului acestei lumi sau prefacerea ei, la a doua venire a Domnului și învierea morților se vor petrece oarecum deodată: lumea se va prefăce cu iuțeală de fulger, din pământul transfigurat vor învia trupurile morților, iar ale celor vii se vor schimba și odată cu acestea va avea loc Parusia. De fapt, atât cauza transformării lumii, cât și a învierii morților vor semnifica a doua venire a Domnului, de aceea ziua în care vor avea loc toate acestea se numește „Ziua Domnului Iisus” (I Cor. 5, 5; II Cor. 1, 14). Ea însă poartă și alte denumiri: ziua cea de apoi (Ioan 6, 39; 11, 24; 12, 48), ziua Domnului cea mare și slăvită (Fapte 2, 20), ziua cea mare (Iuda 11, 6), ziua mântuirii (II Cor. 6, 2), ziua veacului (II Petru 3, 18); ziua Fiului Omului (Luca 17, 24), iar fiindcă în această zi se va face judecata universală, ea mai este numită și: ziua judecății (Matei 11, 22; II Petru 2, 9), ziua cercetării (I Petru 2, 12), ziua cea mare a mâniei (Apoc. 6, 17), ziua mâniei și arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu (Rom. 2, 15).

Dacă Sfântul Apostol Petru spune că în ziua Domnului „stihile lumii vor arde” (II Petru 3, 10), aceasta înseamnă că lumea înnoită, transfigurată, numită de Apostol „ceruri noi și pământ nou” (II Petru 3, 11), trebuie să fie precedată de descompunerea lumii actuale în scopul de a se curăți și înnoi, așa după cum și oamenii trebuie să treacă prin moarte și putrezire pentru a învia cu trupuri înnoite. Lumea astfel înnoită, va fi locul potrivit pentru trupurile nestricăcioase și nemuritoare. Căci precum înainte de a crea pe om, Dumnezeu a creat lumea în care să viețuiască, așa și sfârșitul lumii va transfigura lumea prezentă, acordându-i un chip nou potrivit noului chip al oamenilor.

Credința creștinilor în sfârșitul lumii este rațională și are un sprijin chiar în datele științei contemporane

Modelul cosmologic al Universului, în concepția științei contemporane, poate avea două finale:

- în urma expansiunii, universul va pierde orice structură, iar în eternitate se va instala moartea termică (în conformitate cu legea entropiei);

- peste 1000 miliarde de ani expansiunea universului se va schimba în contractarea lui. La vârsta de 700 000 de ani temperatura cosmică va atinge valoarea de 10 miliarde de grade, astfel încât toate corpurile cerești se vor transforma în plasmă cosmică, formată din nuclee, electroni și radiație. În sfârșit toată materia se va închide iarăși într-o singularitate (teoria „universului pulsant”).

Realizarea acestor presupuneri referitoare la soarta universului depinde de densitatea medie a materiei ρ , care va determina direcția dezvoltării universului. Dacă ρ va fi mai mică sau egală cu densitatea critică ρ_{kr} , universul se va extinde veșnic, dacă ρ va fi mai mare decât ρ_{kr} , universul se va contracta și va avea loc colapsul.

Este anevoios să determinăm densitatea materiei în univers, deoarece ar trebui să luăm în considerare toate formele de substanță și radiație. Datele astronomice relatează mai degrabă despre o expansiune eternă, cu toate că în ultimii ani se observă o creștere a densității medii a materiei ρ .

Oricum, viitorul universului, pornind de la modelul cosmologic, pentru omenire este tragic, având chiar un caracter apocaliptic: ori va degrada până la o temperatură nelimitat de joasă, ori se va încălzi până la o temperatură insuportabilă. Întocmai cum spune și Eshatologia creștină despre un eventual sfârșit catastrofal al lumii acesteia: “iar îndată după strămtorarea acelor zile, soarele se va întuneca și luna nu va mai da lumina ei. Iar stelele vor cădea din cer și puterile cerului se vor zgudui” (Mt. 24, 29).

Învierea morților și judecata obștească (universală)

Învierea morților este unul dintre adevărurile fundamentale ale învățaturii creștine. Prin înviere se înțelege revenirea la viață a trupului unui om, după ce acesta a murit cu adevărat. Dacă aceasta se întâmplă după ce trupul celui mort a putrezit, prin înviere se înțelege reconstituirea trupului

din elementele din care a fost compus și revenirea lui la viață prin unirea lui din nou cu sufletul împreună cu care a trăit pe pământ. Așadar, prin înviere se reconstituie persoana umană, spre a forma aceeași unitate în care a trăit pe pământ. Sufletul fiind nemuritor, n-are nevoie de înviere, pe când trupul fiind supus descompunerii îndată ce sufletul îl părăsește, are nevoie de înviere, pentru a se prezenta la obșteasca judecată împreună cu sufletul în aceeași unitate în care au trăit pe pământ. Așadar, învierea morților este revenirea la viață a tuturor oamenilor care au trăit pe pământ de la Adam încoace și au murit înainte de Parusia Domnului.

Învățătura Bisericii despre învierea morților este expusă succint în art. 11 din Simbolul Credinței: „Aștept învierea morților”. Ea se întemeiază pe Revelație, credința în învierea morților având-o și cei din Vechiul Testament (cf. Isaia 26, 19; Iezechiel 37, 1-14). Când Mântuitorul îi spune Martei că fratele ei Lazăr va învia, ea îi răspunde: „Știu că va învia, la înviere, în ziua cea de apoi” (Ioan 11, 24).

Într-o formă mai clară și cu mai multe detalii, adevărul despre învierea morților este cuprins în Noul Testament. Astfel, într-o cuvântare adresată iudeilor, Mântuitorul le spune acestora: „Amin, amin grăiesc vouă, că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și care vor auzi vor învia... căci vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși cei ce au făcut cele bune întru învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele, întru învierea osândirii” (Ioan 5, 25, 28-29). Apostolii de asemenea propovăduiesc cu multă convingere învierea morților (Fapte 24, 15).

Cel ce demonstrează însă cu mai multă putere învierea morților este Sfântul Apostol Pavel, Celor care spun că morții nu pot învia, el le răspunde: „Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat” (I Cor. 15, 13). Iar dacă Hristos n-a înviat, atunci propovăduirea apostolilor despre înviere este zadarnică, iar credința celor ce îi ascultă este deșartă (I Cor. 15, 14). Adevărul învierii lui Hristos însă nu poate fi negat nicidecum, iar Hristos s-a făcut începutul învierii celor adormiți (I Cor. 15, 20). Căci precum moartea a venit printr-un om (Adam), tot printr-un om (Hristos) vine și învierea morților (I Cor. 15, 21).

După cum se vede, Apostolul neamurilor dovedește adevărul învierii morților prin realitatea învierii lui Hristos, ajungând la concluzia: precum toți oamenii au murit în Adam, tot așa ei vor învia în Hristos (I Cor. 15, 22). Același Apostol dă răspuns și eventualelor întrebări pe care le-ar putea pune cineva: Cum înviază morții și cu ce trup? Răspunsul Apostolului este dat printr-o frumoasă analogie: „sămânța care se aruncă în pământ nu răsare decât dacă putrezește, iar dacă răsare, Dumnezeu îi dă forma plantei a cărei sămânța este” (I Cor. 15, 35-37).

Conform învățaturii Bisericii, învierea morților va fi universală - căci vor învia deodată atât dreptii, cât și păcătoșii (Ioan 5, 28 și urm.; Fapte 24, 15). În esența lor, trupurile înviate vor fi identice cu cele dinainte de moarte, deci ele nu-și vor pierde ființa, ci numai și-o vor schimba asemenea trupului Mântuitorului Hristos înviat. Deoarece trupurile își vor păstra identitatea, rezultă că oamenii înviați se vor deosebi unii de alții după vârstă și după sex, fără însă să aibă defectele corporale pe care le-au avut în viață (orb, surd, schiop etc.). Dacă Mântuitorul a răspuns saducheilor că „la înviere nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu” (Matei 22, 30), aceasta înseamnă că aceste trupuri nu vor mai avea trebuințele și felul de viață pe care le-au avut pe pământ.

Fiind asemănătoare trupului Mântuitorului de după înviere, corpurile celor înviați vor avea însușiri asemănătoare trupului Domnului

Astfel, ele vor fi: nestricăcioase, nemuritoare, pline de putere, duhovnicești, cerești, îmbrăcate în slavă (I Cor. 15, 40-54), înfricoșătoare.

Deoarece trupurile înviate vor deveni nestricăcioase, ele nu vor mai fi supuse schimbării sau alterării și nici bolilor și morții. Nu vor avea nevoie de hrană materială care se descompune, de aceea nu va fi nimic stricăcios în ele. Fiind în afara oricăror trebuințe materiale, dreptii se vor putea bucura de o viață spirituală deplină, pe când cei răi vor fi supuși unor suferințe continue.

Faptul că Mântuitorul după învierea Sa din morți a mâncat și a băut (Luca 24, 43; Fapte 10, 4), nu înseamnă că trupul Său

înviat a avut nevoie de mâncare și băutură, aceasta a făcut-o numai spre a convinge pe ucenicii săi că a înviat cu adevărat și nu este o nălucă.

Prin învierea Sa, Mântuitorul Hristos a învins moartea pentru totdeauna în propriul Său trup. Biruința asupra morții, când puterea ei va fi definitiv distrusă, va fi deplină numai odată cu învierea obștească (I Cor. 15, 26). Aceasta va însemna că trupurile înviate vor fi nemuritoare, de data aceasta prin însăși natura lor. Această însușire, alături de cea a nestricăciunii o vor avea deopotrivă și trupurile dreptilor, și ale păcătoșilor.

Dacă în viața pământească oamenii suferă de slăbiciuni cauzate de diferite boli, de lipsă de hrană, de lipsă de căldură, de influența forțelor naturii sau de propria lor constituție corporală, trupurile înviate nu vor fi supuse nici unui fel de slăbiciuni, ci ele vor fi pline de putere, fiind în stare a vieții în deplină unitate și armonie cu sufletul.

Trupurile înviate vor fi corpuri spirituale sau duhovnicești. Aceasta înseamnă că fără a-și pierde substanța sau forma din viața pământească, ele nu vor avea nevoie de hrană, îmbrăcăminte, de reproducere, materia lor va fi plină de Duh fiind supusă sufletului întru toate. Cu o asemenea însușire, ele vor fi demne de a vedea fața lui Dumnezeu și de a trăi în comuniune cu El, cu îngerii, cu sfinții și cu dreptii.

Corpurile înviate vor fi trupuri cerești, total deosebite de cele pământești. Ele își vor păstra forma lor, precum și o infimă parte din materia constitutivă de pe pământ, dar datorită faptului că materia lor va fi transfigurată, cei înviați nu vor mai avea poftă, dorințe și plăceri specifice și proprii trupurilor pământești. Ele vor fi astfel mai simple și mai ușoare, putând avea o mobilitate deosebită. Străine plăcerilor senzuale, sensibilitatea lor se va îndrepta spre plăcerile pur duhovnicești. Astfel, după cuvintele Mântuitorului, cei drepti vor fi ca îngerii, se vor iubi cu o dragoste pur spirituală eliberați de poftă egoiste și senzuale.

Trupurile înviate vor fi pline de slavă (îmbrăcate întru mărire), în contrast cu cele din viața pământească, „acoperite de necinste” după înviere ele se vor împărtași de strălucire și preamărire, asemenea trupului Domnului după înviere (Filip 3, 21). Strălucirea lor va fi efectul curățeniei lor morale și sfințeniei vieții de pe pământ: „Atunci cei drepti vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor” (Matei 13, 43).

Însușirile arătate mai sus le vor avea numai trupurile celor drepti. Dar și aceste trupuri se vor deosebi între ele, potrivit gradului de desăvârșire pe care l-au atins aici pe pământ, căci „Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebește în strălucire. Așa este și cu învierea morților” (I Cor. 15, 41-42).

Alta va fi însă starea trupurilor înviate ale păcătoșilor. Deși ele la fel vor fi nestricăcioase și nemuritoare, totuși vor avea imprimată în natura lor sensibilitatea pentru chinuri și suferințe. Lumea lor va fi individuală, în fiecare dintre ele manifestându-se o spiritualitate mai întunecată și mai confuză, cu o accentuată tendință spre răutate fiind chinuite de demoni. Păcătoșii vor fi lipsiți de comuniune nu numai cu cei drepti, ci și între ei înșiși. Ei vor învia pentru că posedă natura general-umană pe care Hristos, prin asumare, a ridicat-o la nemurire, care prin întrupare a devenit frate ai nostru (Evr. 2, 11), ridicând natura umană prin învierea Sa la nemurire. Deci păcătoșii nu învie pentru a-și primi pedeapsa pentru faptele lor, ci în baza identității de natură între toți oamenii, ei vor învia împreună cu dreptii și asemenea acestora își vor primi și ei plata pentru faptele lor, putând astfel să-și dea seama de posibilitatea ce au avut-o de a se mântui, pe care însă n-au folosit-o datorită greșitei folosiri a libertății lor. În ceea ce privește cei vii „care vom fi rămas” (I Tes. 4, 17), trupurile lor se vor schimba într-o clipeală de ochi la sunetul trâmbiței de apoi (I Cor. 15 51), devenind asemănătoare trupurilor celor înviați, deci posedând aceleași însușiri, urmând ca alături și împreună cu aceștia să fie supuse judecății universale.

În ziua Parusiei Domnului, numită adeseori de Sfântul Apostol Ioan „ziua de apoi”, în care se va transforma chipul lumii acesteia, cei morți vor învia, iar cei vii se vor schimba, va avea loc și judecata universală. Spre deosebire de judecata particulară, aceasta se va face de Mântuitorul Hristos pe tronul mării Sale. În jurul scaunului de judecată vor sta sfinții îngeri (Matei 25, 31), iar alături de ei Sfinții Apostoli (Matei 19, 28; Luca 22, 30), precum și sfinții (I Cor. 6, 2). Desigur, judecata o face doar Mântuitorul, iar îngerii, apostolii și sfinții vor avea cinstea să asiste, de o parte și de alta a scaunului de judecată.

(va urma)

Dr. Nicolae Fuștei

Parlamentar grec a luat poziție împotriva Scientologiei și a sectelor

Deconspiră erezia scientologiei

Parlamentarul ΛΑΟΣ Chiriacos Velopoulos solicită guvernului printr-o foarte documentată interpelare adresată în Parlament, să ia măsuri împotriva scientologiei, dar și a celor 600 de erezii care activează în Grecia.

Ne aflăm în fața unui fenomen straniu: Mitropoliții fie evită să vorbească de la amvon împotriva ereziilor, să ne spună la simpozioane științifice că Biserica Ortodoxă nu este tolerantă față de erezie, fie ne spun că trebuie să aruncăm la „gropile de gunoi” pe Sfinții Părinți ai Bisericii, care s-au luptat împotriva ereziilor și pe de altă parte avem parlamentari, așa cum este dl. Chiriacos Velopoulos (ΛΑΟΣ) care a adresat o interpelare în Parlament și deconspiră activitățile Scientologiei din insula Mykonos. Parlamentarul deconspiră efectiv Scientologia, subliniind că slujește centre de decizii obscure antigrecești și s-a dovedit că atrage în rețele internaționale mii de cetățeni folosind ocultismul și satanismul. Consideră Scientologia drept o organizație parareligioasă periculoasă și cheamă guvernul să ia măsuri împotriva ei, dar și împotriva tuturor ereziilor care astăzi au ajuns la numărul de 600.

Interpelare

Interpelarea cu numărul de protocol 13.112 a fost depusă de dl Chiriacos Velopoulos la Parlament pe 14 iulie. Interpelarea este după cum urmează:

„Problematizează în special „adunarea” Scientologilor pe insula Mykonos!

Potrivit unor știri din presă, se anunță faptul că în urmă cu câteva zile a avut loc pe insula Mykonos adunarea adepților Scientologiei, o organizație americană parareligioasă deosebit de periculoasă și obscură, cu tentacule internaționale! Așa cum s-a transmis de pe această insulă cosmopolită (este limpede de ce a fost aleasă această insulă ca loc de adunare a lor), printre alții și-au făcut apariția actori cunoscuți de la Hollywood, membrii iluștri ai organizației și finanțatori ai multor evenimente.

Scopul acestei organizații pseudoreligioase, așa cum s-a semnalat de mulți ani și în mari țări vest-europene (în Franța și în Germania există și o jurisprudență corespunzătoare, precum și interdicții severe împotriva acestei organizații) este de a acționa sub mantia asociațiilor filosofice, atrăgând mii de cetățeni, în special de vârstă tânără, în spectrul, când al ocultismului, când al satanismului!

Prioritate dau mai întâi

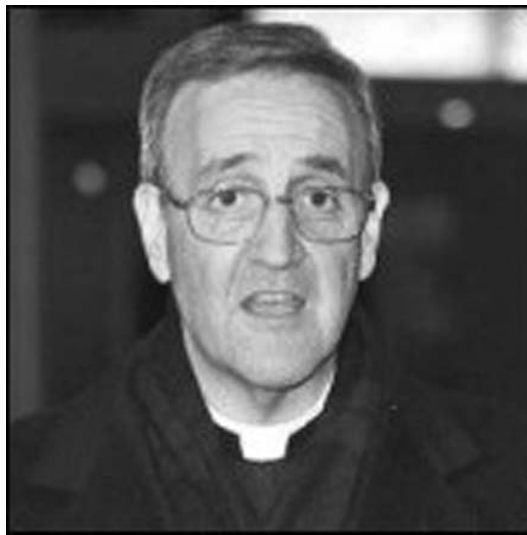
exploatării economice – stoarcerii de bani a victimelor lor și în al doilea rând alterării conștiinței naționale și religioase a Grecilor, astfel încât să facă mai ușoară conducerea fiecărui popor și în special a celui Grec pe care îl consideră o piedică serioasă în planurile lor politico-economice elaborate în centre din străinătate. Toate cele de mai sus, precum și multe altele au fost deja dovedite prin cercetări judiciare făcute cu minuțiozitate (și în străinătate) și prin confiscarea unui mare volum de material al organizației, material care arată că e vorba mai degrabă de grupări coordonate care au ca scop urmărirea cetățenilor și a oamenilor politici, decât de adunări religioase sau filosofice! Intervenția procuraturii în urmă cu aproximativ 15 ani a adus la lumină date înspăimântătoare despre subminarea țării noastre, în chestiuni sensibile de apărare națională (spionări de unități militare și de aeroporturi). Din nefericire această organizație cu multe tentacule își continuă nestingherită funcționarea la aceeași adresă (!) (Patision 200) schimbând doar numele, de la KEFE la „biserica” Scientologiei! Obiectul și scopurile acestei adunări de pe insula Mykonos trebuie să ne intereseze, de vreme ce continuă să existe multe victime ale lor și în țara noastră și în alte țări Balcanice, precum și la nivel internațional. SE ÎNTREABĂ oare domnii miniștri ai Protecției Cetățeanului și Justiției, au la cunoștință cele două ministere competente de „adunarea” descrisă mai sus de pe insula Mykonos a unui grup numeros de Scientologi din diferite țări?

Cele două Ministere ne pot informa care sunt exact scopurile și obiectul acestei adunări? Au întreprins oficialitățile competente acțiuni în acest sens și care sunt acestea? Care este poziția Ministerelor față de această problemă? Este avut în vedere de către conducere modelul francez, propus la recomandarea Comisiei Parlamentului care se ocupă exclusiv cu sectele și cu organizațiile parareligioase periculoase?

Au fost definite procedurile juridice de cercetare care s-au întreprins anterior împotriva acestei organizații și dacă nu, de ce? Cunoaște conducerea celor două Ministere că între documentele organizației depuse atunci exista corespondența acesteia cu „centrele” de la Copenhaga, unde sub presiunile lor au fost închise serviciile competente de securitate împotriva sectelor, care acum ajung la 600 în Grecia?”

*Ορθόδοξος Τόπος, 30.07.2010, pp. 1,7
Traducere de Anna Theodorou*

Vaticanul are acum Nunțiu Apostolic în Rusia

Krusko l-a mai asigurat pe Arhiepiscopul Mennini, în numele președintelui Rusiei, de “o colaborare rodnică în marile provocări etice și morale ce stau în fața oamenilor de astăzi”. La rândul său, Arhiepiscopul a transmis președintelui Rusiei salutul Papei, asigurându-l de “colaborarea pentru întărirea relațiilor cu guvernul rus, precum și pentru creșterea spirituală și morală a poporului rus”. La 26 iulie la Roma primul ambasador al Rusiei la Sfântul Scaun, Mikolaj Sadlichov, și-a prezentat similar scrisorile de acreditare.

Arhiepiscopul Antonio Mennini, până acum reprezentantul Papei în Federația Rusă, este acum primul Nunțiu Apostolic în această țară. Arhiepiscopul și-a prezentat scrisorile de acreditare în fața ministrului afacerilor externe, Sergej Lavrov, la 15 iulie, într-o ceremonie urmată de o întâlnire cordială, informează biroul de presă al Vaticanului.

În decembrie 2009, Papa Benedict și președintele rus Dmitry Medvedev au căzut de acord să treacă la un nivel superior legăturile diplomatice dintre cele două țări, astfel că acum Rusia are un ambasador la Sfântul Scaun, iar Vaticanul un Nunțiu Apostolic în Rusia. Din 1990, când s-au reluat relațiile diplomatice, acestea au fost fără ambasadori. În discursul adresat Nunțiuului, vice-ministrul afacerilor externe, Alexander Krusko, a vorbit despre aceste relații, spunând că acum sunt “caracterizate de o tot mai mare înțelegere și de un spirit de colaborare”.

Divorțul-fulger favorizează decizii emoționale și nechibzuite

Divorțul-fulger, aprobat recent în Brazilia, favorizează decizii “emoționale și neevaluate suficient”. De asemenea face tot mai fragilă familia, și îi face tot mai fragili pe fii, afirmă juristul Ives Gandra Martins. Congresul brazilian a aprobat la începutul lunii iulie un amendament constituțional care urmărește obținerea cât mai ușoară a divorțului. Acum nu mai este necesară perioada de un an în caz de separare judiciară sau perioada de doi ani de separare înainte ca un divorț să fie confirmat.

“În măsura în care, pentru a se ajunge la dizolvarea unei căsătorii, pot fi folosite motivele cele mai neînsemnate, fără nici un obstacol birocratic, fără a mai fi nevoie de consultanță din partea magistraților sau a altor persoane în încercarea de a salva căsătoria, atunci se poate vorbi fără îndoială de divorț-fulger”, a afirmat juristul Martins într-un articol recent în cotidianul Folha de Sao Paulo. Juristul mai evidențiază că multe cupluri care au de gând să se separe ajung să se împace atunci când sunt asistate și îndemnate la

o reflecție mai chibzuită și nu una emoțională.

În opinia sa, în Brazilia, noua lege asupra divorțului “generează nesiguranțe familiale, în care victimele principale sunt fiii care, de cele mai multe ori, ajung să fie traumatizați pentru toată viața”. El este de asemenea convins că este necesară o majoră prudență, mai ales pentru faptul că “familia constituie coloana vertebrală a societății”. La rândul său, Cardinalul Odilo Scherer, Arhiepiscop de Sao Paulo, a comentat chestiunea într-un articol publicat în revista arhiepiscopului, evidențind că a interveni asupra patrimoniului reprezentat de familie prin măsuri precum facilitarea divorțului și a căsătoriilor între homosexuali distrug binele comun.

“Argumentul adus în general pentru a justifica divorțul și rapiditatea acestuia este cel al neamestecului statului în chestiunile referitoare la viața privată și pretextul totalei ‘privatizări’ a căsătoriei, dar Biserica nu vede lucrurile în acest fel”. Pentru Cardinalul Scherer, “în căsătorie există multe aspecte care aparțin sferei private dar nu totul se rezolvă ca chestiune de viață privată a soților, dat fiind că prin căsătorie se dă origine unei instituții: cu implicații pentru alți membri ai familiei, nu doar pentru soți, dar și implicații la nivelul întregii societăți”. “În relațiile familiale”, a subliniat Cardinalul, “există bunuri care scapă din vederea legislatorilor, precum legăturile afective și sentimentale”.

Înaltul prelat brazilian și-a exprimat de asemenea preocuparea în legătură cu aprobarea de către parlamentul argentinian a căsătoriilor între homosexuali. “Legislația civilă a uniunii dintre persoane de același sex – numită pe nedrept ‘căsătorie’, a ajuns să fie echivalată de fapt cu căsătoria și cu familia naturală și tradițională”, a explicat. În opinia sa, când societatea și statul nu apără familia, ci din contră o agrează, nu face altceva decât să amenințe propriile baze. “Familia este un bine social imens și de aceea trebuie apărată”, a declarat Cardinalul Scherer. “Papa Ioan Paul al II-lea a definit familia ‘patrimoniu al umanității’, și lezarea acestui patrimoniu dăunează binelui comun”.

Sursa: Radio Vatican

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anul 2010

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox

Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa
redacției

“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.geocities.com/cortodox>
fuste_nicolae@yahoo.com

REDAȚIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia “Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 800
Comanda: 1427